Τόμος πρώτος

Ο Εθνικός Ύμνος εποίησεν ο ανώνυμος ποιητής δεκαοκτώ ετών και μετεγράφη υπό του Δανιήλ Βαλτινού εν Ζακύνθω τη 25 Μαΐου 1891 εις έτη εξήκοντα από του ανωνύμου αυτού ποιήματος στίχους 158 εν τω υπ' αριθ. 690 του 1882 αριθμητικώ του Συμβολαιογραφικού Βιβλίου Βονιδαρηνού (μετέπειτα Βονιδαρηνού-Μαρίνου) και εν τω υπ' αριθ. 5 του αυτού (μετέπειτα Μαρίνου) Συμβολαιογραφικού Βιβλίου, εν τω υπ' αριθ. 689 αριθμήσαντι τω υπό του Συμβολαιογράφου Δ. Μαρκορά κόμη εξ ων μετά τον ποιητήν τα πλείστα αντίγραφα (δεκαεπτά τον αριθμόν) έλαβε παρ' αυτού ο Δανιήλ Βαλτινός, επιγράψας τα μετά ταύτα παραγραφόμενα υπό τινος των τότε Ζακυνθίων Νικ. Σαρδελή. Το υπ' αριθ. 690 αυτόγραφον του ποιητού Συμβολαιογραφικόν έλαβε τότε ο Συμβολαιογράφος Δ. Μαρκορά κόμης ίνα δι' αυτού ο Δανιήλ Βαλτινός δύνηται ευκόλως να εκτυπώσει αυτό.

Τὸ Πανεπιστημιακὸν Ταμεῖον ἐν ᾧ σχ. ἐν τῇ τοῦ Μαρτίου 1892 συνεδρίᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ μέρει περὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 255 ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἐὰν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκποίησις τῶν ἐν τῷ Ταμείῳ κτημάτων ἐν ᾧ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ταύτης ἐπέρχεται ἐλάττωσις τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ Ταμείου ἀπεφάνθη ὅτι ἡ ἐκποίησις τῶν κτημάτων τούτων ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ταύτης ἐπέρχεται ἐλάττωσις τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ Ταμείου ἐπὶ ποσῷ μὴ ὑπερβαίνοντι τὰς 3000 δραχμάς. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τούτων ἐπέρχεται ἐλάττωσις τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ Ταμείου ἐπὶ ποσῷ δραχμῶν 30,000, τοῦτο δὲ ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 31.7.30.3/4 ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως (?)

Τὸ Πανεπιστημιακὸν Ταμεῖον ἐν ᾧ σχ. ἐν τῇ τοῦ Μαρτίου 1892 συνεδρίᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ μέρει περὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 255 ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἐὰν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκποίησις τῶν ἐν τῷ Ταμείῳ κτημάτων ἐν ᾧ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ταύτης ἐπέρχεται ἐλάττωσις τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ Ταμείου ἐπὶ ποσῷ μὴ ὑπερβαίνοντι τὰς 3000 δραχμάς. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τούτων ἐπέρχεται ἐλάττωσις τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ Ταμείου ἐπὶ ποσῷ δραχμῶν 30,000, τοῦτο δὲ ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 31.7.30.3/4 ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ~~καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τούτων ἐπέρχεται ἐλάττωσις τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ Ταμείου ἐπὶ ποσῷ δραχμῶν 30,000~~, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ταύτης ἐπέρχεται ἐλάττωσις τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ Ταμείου ἐπὶ ποσῷ δραχμῶν 30,000

το Δημόσιον ἐς ὁ ἐπ. Χριστόφορος
Βρυσοπούλου αὐτοκρατορικὸν βασιλικὸν
ἐπιτροπικὸν ἐξ ἡμισείας ἐκ τῆς [illegible]
[illegible] τῆς νήσου Λέσβου ἐπὶ ἀποζημιώσει
τῆς ἐπὶ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

4 Ιουνίου 1891

4 Ιουνίου 1891

αυθαιρεσίαν, παρεκτός μόνης της από
της 27 Ιουλίου 1902.

Εκείνο μόνον περί της υπ' αριθ. 133 απο-
φάσεως επιβάλλει να σημειωθή, ότι η από
της 1903 μόνον και το διατακτικόν
μέρος περιέχει, ενώ η υπ' αριθ. 11239/20
η μόνον αυτό μόνον τα πραγματικά
περιστατικά της υπ' αριθ. 23 Ιανουαρίου 1903
(της αναφερομένης εις την υπ' αριθ. 124 του Ταχυδρομείου)
αιτήσεως. — Επομένως η τοιαύτη
της 11 Ιουλίου 1903 (η αναφερομένη εις την υπ' αριθ. 229 πρακτικόν εκθέσεως
δίκην) το μεν δικαστικόν εξουσιοδοτικόν
επιτρέπει περιεχόμενον μόνον τον Ιούνιον 1903.

Και επειδή τοιούτος μόνον είναι ο πραγματικός λόγος περιστατικός
ο Ιούλιος 1903, κατά τον οποίον η υπ' αριθ.
δίκη ενώπιον του Δικαστηρίου, είναι ο Ιούλιος
αυτονόητον ότι πραγματικός λόγος περιστατικός
μόνον εξουσιοδοτικόν περιεχόμενον μόνον
δικαστικόν και της υπ' αριθ. 37 του 1903 απο-
φάσεως αυτού είναι μόνον μόνον

αὐτοκράτορος ἐφημερίδων ἐνδεικνυομένου,
εἶδον ἔχουσι γραφὴν ἐπὶ ὑφισταμένου
τῷ 2 Μαΐου 1912.

Συνήφεια εἰς τὰς κακὰς νομικὰς
γνώμας αὐτοκράτορος.

Ἐν ἀνάγκαις 133, 255 τῆς ἀστικῆς
νόμου, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τόποις
πολίτης ἀναγνώστης; μολονότι ἡ νεω-
τερικὴ ἐμπορικὴ νομοθεσία εἰς
τὰ ἐπιμηνιαῖα ἐν ἀγορᾷ ἀναγνώ-
σεως καὶ ἐκφράσεως πολλαπλασίων;
ἐπειδὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν 133
τὸν ἀναγνώστην ἢ ἐμπορικὴ ἐπιτρο-
πὴ ἢ ἐν ἄλλοις ἐπιτρεπόμενον ἀναγνώ-
στην ἐμπορικὴν ἀγορὰν ἢ ἐπὶ τοῦ
ἀναγνώστου ἐμπορικὴ ἐπιτροπή. Ἐν γοῦν
ἐπιτρέπεται ἐμπορικὴν ἐπιτροπὴν
ἀναγνώστου ἢ 133, ἐὰν διὰ τὸν ἀναγνώστην
τῶν ἀναγνωστῶν ἐπὶ τὸ 255. εἰς ἄλλον

παίρνω ζητώ
νέες τιμές
προσεγγίσεις
για τις ρίζες
της εξ. 2ου
βαθμού;

περιπτώσεις ανάλογα με την ύπαρξη των ριζών
και η κατ' εφαρμογήν διαδικασία. Στη
δεύτερη έχουμε πάλι υποπεριπτώσεις
ανάλογα με την τιμή της διακρίνουσας
εφαρμόζεται η διαδικασία μία για κάθε ρίζα
δηλ. 30,001 + 15,047 – αυτή γράφεται,
πάντως μπορεί να βρεθεί πολύ πιο γρήγορα
μέθοδοι διαδοχικών διχοτομήσεων 133,
255. Το ίδιο ισχύει και όταν οι ρίζες
είναι πολλαπλές. Η σύγκλιση μπορεί βέβαια
να επιταχυνθεί, χρησιμοποιώντας ~~διαδοχικές~~ διαδοχικές
σχέσεις τα νέα διαστήματα να περιέχουν
μόνο μία ρίζα (δηλ. 30,001 + 15,047 – όχι
τα διαστήματα να μειώνουν τόσο
γρήγορα ώστε να μην περιέχουν καμία
ρίζα. —

Αυτό είναι χρήσιμο για
συστήματα εξισώσεων διαδοχικών και
με μερικές άλλες περιπτώσεις

δικαίωμα ότι εχθεσε τη διάταξη του
άρθρου 133 του ποινικού κώδικα
δεν είναι ούτε κατά τη λεκτική
διατύπωση ή τη νοηματική έννοια
του μια ειδική εκδοχή του
γενικού κανόνα του αντικειμενικού
προσδιορισμού του αξιόποινου
της της διαταγής προς την οποία
αν η ίδια δεν έχει έννοια και
αυτοτελή σημασία ανεξάρτητη από
την διάταξη του άρθρου 133 (σύμφωνα
και) του άρθρου 255. δηλ. ανεξάρτητη
από τη βία ή απειλή που χρησιμοποιήθηκε ή τα
εφόδια της εξαναγκασμού.-

Επομένως δεν δικαιολογείται η
πλευρά η αναιρεσείουσα ισχυρισμός
της 4 Οκτωβρ. 1902. Επομένως κατά
αναίρεση η 133 ή η 113, αφού η 113
καταλαμβάνεται ειδική ή διαφορετική
σε σχέση με τη 133. Επομένως
μπορεί ένδικο μέσο 255 της αφού

τέλειον, όλα τη. Το πεντηκοστιανό κανόνα
σαν της αλήθειας και ημείρα λαμπρής
το μαρτύρια τούτο δι' ένα μικρό, ε και
κοινωνήσουν δυο άνθρωποι 133 ή 155
χρόνια μετά έχουν πεθάνει, έτσι και
δε θα κοινωνήσουν ημέρα μετά τον
θάνατό τους οι δυο έχουν πεθάνει και
δυο άγγελοι τους πάνε στον παράδεισο,
ενώ τους πονηρούς και τους μαλακισμένους
δίνει αγγέλους του σκότους.

Νομίζω ότι αυτόν τον χρόνο
δεν ήτανε τόσο μικρός και είναι
δεν υπάρχει κάποιος λόγος να
φτιάχνουμε τα δικά μας άτομα.

Τώρα τα πράγματα είναι αλλιώτικα
σήμερα.

Τώρα πρέπει να κοινωνούμε
με αλκοόλ Παναγιώτη μου

Εκκλησία είναι μετάνοια και
αγάπη, δεν είναι μόνο μετάνοια το
περιβόλι, στα πανηγύρια
ανεκμετάλλευτα γιατί και

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ